

ת"פ 37371/08/18 - מדינת ישראל נגד יאסין אבו מדגם - נוכח

בית משפט השלום בקריית גת

10 אוגוסט 2020

ת"פ 37371-08-18 מדינת ישראל נ' אבו מדגם
בפני כב' השופטת נגה שמואל-מאיר, סגן נשיא

המאשימה

מדינת ישראל

ע"י ב"כ עו"ד חן נוב - נוכח

נגד

הנאשם

יאסין אבו מדגם - נוכח

ע"י ב"כ עו"ד עבד אבו עמאר - נוכח

מזר דין

א. רקע עובדתי

1. כמתואר בחלק הכללי לכתב האישום המתוקן בשנית (ת1), המתלונן הינו הבעלים של רכב מסוג לאנד קרוזר לז 15-130-60 (להלן: "הרכב"). וכך, וביום 09.08.2018, בסמוך לשעה 15:00, החנה המתלונן את רכבו ברחוב הבונים 6 באשדוד. בהמשך לאמור לעיל, עובר לשעה 19:40, נגנב רכבו של המתלונן על ידי אחר בדרך שאינה ידועה למאשימה.
2. כמתואר בעובדות כתב האישום המתוקן בשנית, ביום 09.08.2018 בסמוך לשעה 19:40, קיבל הנאשם את הרכב ביודעו שהוא גנוב והחל בנסיעה לכיוון היציאה מהעיר אשדוד לכיוון כביש 6 דרום.
3. מיד ובסמוך לכך, התקשר המתלונן ודיווח למשטרה ולאיתורן אודות גניבת רכבו.
4. בעקבות הדיווח לעיל, באזור מחלף קריית גת דרום בכביש 6, בוצעה חסימת תנועה על ידי כוח שיטור משולב, אשר הפעיל אורות כחולים על הניידות (להלן: "המחסום").
5. בהמשך לאמור לעיל, צוות השוטרים שהיה לבוש במדים תקינים, פרק מהניידות והחל בהליכה רגלית בשולי הכביש כנגד כיוון התנועה לצורך איתור הרכב ובו הנאשם.
6. כתוצאה מהמחסום, נוצר פקק תנועה בו עמדו רכבים רבים, ונהגים החלו לצאת מן הרכבים, תוך שהם מסתובבים על הכביש ועל השוליים.
7. כעבור זמן מה, אותר הרכב עומד בפקק בדרך למחסום. אז, הבחין הנאשם בכוח השיטור שעושה דרכו אליו, וביצע פניה חדה לכיוון השול הימני והחל בנסיעה פרועה לכיוון דרום כאשר השוטר מסמן לנאשם לעצור ואילו הלה ממשיך בנסיעה מהירה על השול וחולף על פניו.
8. בהמשך לאמור לעיל, המשיך הנאשם בנסיעתו הפרועה והחל לעבור משול ימין לשול שמאל לסירוגין, תוך שהוא חוצה את נתיבי הכביש אשר מסומנים בקו הפרדה לבן, עובר בין הרכבים שעומדים בפקק המחסום, ולא נענה לקריאות השוטרים לעצור.
9. אז, ועל מנת לעצור את הנאשם מנהיגתו הפרועה ברכב, זרק אחד השוטרים את האלה המשטרית שבחזקתו לעבר הרכב, תוך ששמשות הרכב התנפצה, והנאשם המשיך בנסיעתו לכיוון דרום ובניגוד לקריאות השוטר לעצור את הרכב.
10. בהמשך לאמור לעיל, המשיך הנאשם בנסיעה מהירה על שטח ההפרדה, ומיד ובסמוך נפל לתוך תעלה.
11. מיד ובהמשך, פתח הנאשם את דלת הרכב, יצא מן הרכב והחל בריצה לכיוון מערב מתחת לגשר תוך שהוא נוטש את הרכב מאחור. בהמשך לאמור לעיל, הגיע כוח השיטור אל הנאשם ועצר אותו.
12. במעשים המתוארים לעיל הרס הנאשם במזיד את רכבו של המתלונן וגרם להשבתתו.

עמוד 1

13. הנאשם הודה במיוחס לו לעיל, ועל יסוד הודאתו זו הורשע בעבירות של **קבלת רכב או חלקי רכב גנובים**, לפי סעיף 413 לחוק העונשין, תשל"ז - 1977 (להלן: "**חוק העונשין**"); **הפרעה לשוטרי במילוי תפקידו**, לפי סעיף 275 לחוק העונשין; **נהיגה פוחדת של רכב**, לפי סעיף 338(א)(1) לחוק העונשין; **והיזק לרכוש במזיד** לפי סעיף 452 לחוק העונשין.
14. הצדדים לא הגיעו להסכמות בעניין העונש, אך הוסכם כי הנאשם יופנה לשירות המבחן על מנת שיתקבל תסקיר בעניינו, תוך שהמאשימה הצהירה כי עמדתה העונשית הינה למאסר בפועל.
15. בעניינו של הנאשם התקבלו **מספר תסקירים** ובסופם המליץ שירות המבחן להשית עליו ענישה בדמות צו של"צ ומאסר מותנה. בגופם של התסקירים עומד שירות המבחן, בין היתר, על קורות חייו וחיי משפחתו של הנאשם, מאפייניו האישיותיים, יחסו לעבירות ועל הניסיונות הטיפולים שנעשו בעניינו, ועוד. מטעמים של צנעת הפרט לא אעלה עלי גזר הדין את כל המפורט בתסקירים האמורים, מלבד אותם נתונים הרלוונטיים לשאלת העונש שאליהם אתיחס בהמשך.
16. **מחוות דעת הממונה על עבודות השירות** שהתקבלה ביום 05.08.2020, עולה כי הנאשם מתאים לביצוע עבודות שירות.

ב. טיעוני הצדדים (עיקרי הדברים)

17. באת כוח המאשימה עמדה על חומרת מעשיו של הנאשם, על הערכים המוגנים שנפגעו כתוצאה מהם, ועתרה לקבוע מתחם עונש הולם הנע בין 10 חודשים לבין 25 חודשים מאסר בפועל. בהמשך, טענה המאשימה כי אין מקום לסטות לקולה בעניינו של הנאשם מטעמי שיקום בשל סירובו של הלה להשתלב בהליך טיפולי במסגרת שירות המבחן. לאור האמור, ובשים לב לגילו הצעיר, להודאתו במיוחס לו, ולעובדה כי הלה חף מהרשעות קודמות, ביקשה המאשימה למקם את עונשו של הנאשם ברף הבינוני של המתחם שהוצג על ידה לצד ענישה נלוות בדמות מאסר מותנה, קנס, התחייבות ופיצוי למתלונן.
18. מנגד, בא כוח הנאשם חלק על מתחם העונש ההולם אשר הוצג על ידי המאשימה, ועתר לקבוע מתחם עונש הולם הנע בין מאסר מותנה לבין מספר חודשים מאסר בעבודות שירות. לעניין נסיבות העושה, ההגנה הפנתה לחלוף הזמן מעת ביצוע העבירות; לגילו הצעיר של הנאשם; להיותו חף מהרשעות קודמות; ולכך שהנאשם מקפיד על ניהול אורח חיים נורמטיבי. לאור כל אלה, ביקשה ההגנה לאמץ את המלצות שירות המבחן לעניין העונש.
19. הנאשם אשר קיבל את "זכות המילה האחרונה" הביע חרטה וצער על מעשיו, סיפר כי באותו הזמן היה מעורה בחברה שולית אך התנתק ממנה, כי למד את לקחו, וביקש מבית המשפט להתחשב לו לעניין העונש ולהימנע מהשתתפות רכיב של מאסר.

דין והכרעה

20. מאחר והצדדים לא חלקו ביניהם שכלל מעשיו של הנאשם מהווים "אירוע אחד", ובהתאם למתווה שקבע המחוקק בתיקון 113 לחוק העונשין (ופורש לאחר מכן בפסיקתו של בית המשפט העליון), אקבע בשלב הראשון את מתחם העונש ההולם את המעשים, ולאחר מכן אבחן אם יש מקום לסטות לקולה מהמתחם האמור או שמא יש לגזור את עונשו של הנאשם בתוך גדריו (אודות המתווה לגזירת העונש, ראו למשל, ע"פ 8641/12 מוחמד סעד נ' מדינת ישראל, (05.08.2013)).

ג. קביעת מתחם העונש ההולם

21. כאמור בסעיף 40ג(א) לחוק העונשין, קביעת מתחם העונש ההולם תיעשה בהתאם לעקרון ההלימה (הוא

- העיקרון המנחה בענישה), תוך התחשבות בנסיבות הקשורות בביצוע העבירות, בערכים החברתיים שנפגעו כתוצאה מביצוע, במידת הפגיעה בהם ובמדיניות הענישה הנוהגת.
22. **הערך החברתי המוגן** אשר נפגע כתוצאה ממעשה **קבלת הרכב הגנוב**, הינו בראש ובראשונה שמירה על קניינו של הפרט, וכפועל יוצא מכך גם על סדר חברתי תקין. מעבר לנזק הכלכלי הישיר שנגרם עקב ביצוע עבירות של קבלת רכב או חלקי רכב גנובים, הרי שעבירות אלו אף מקימות נזק כלכלי עקיף בדמות העלאת פרמיות הביטוח, וגורמות עגמת נפש רבה לבעל הרכב אשר מגלה כי אחר חמד את רכושו. בשים לב לאמור, ולנוכח שכיחותה של התופעה, נדמה שלא בכדי בחר המחוקק לייחד סימן (תת-פרק) שלם בחוק העונשין אשר יעסוק בעבירות בקשר לרכב (סימן 11 בפרק י"א). בדברי ההסבר לתיקון מס' 32 לחוק העונשין (דברי ההסבר להצעת חוק העונשין (תיקון מס' 32), התש"ן-1989, ה"ח 1959, 26), שבמסגרתו הוסף סימן זה, צוין כי:
- "כליהרכבבהרכבהמובניםדומהמאדלבייתושלהאדם. הואמשמשגםאמצעייתנועהוכליעבודלהרבהמאד אנשים. במובניםרביםהרכבהואשלוחתביתושלהפרט."**
- אכן, בהחלט ייתכן כי עבירת גניבת רכב דורשת תעוזה עבריינית גדולה יותר בהשוואה לעבירה של קבלת רכב או חלקי רכב גנובים (ראו והשוו, ע"פ (מחוזי ירושלים) 17006-05-14 **ענאן ח'רטביל נ' מדינת ישראל**, (16.02.2015)), יחד עם זאת, לא ניתן להתעלם מכך שגם מקבלי הרכב הגנוב מהווים חוליה משמעותית בתופעת גניבות הרכב, והם אלו שפעמים רבות מאפשרים את גניבתו של הרכב בסופו של יום, כך שלא במקרה העונש הקבוע לצד עבירת קבלת רכב או חלקי רכב גנובים זהה לעונש שהועמד בצדה של עבירת גניבת הרכב (קרי, שבע שנות מאסר) (וראו בעניין זה דבריו של בית המשפט המחוזי בת"פ (מחוזי תל אביב יפו) 40207/01 **מדינת ישראל נ' עבד אלנקיב**, (12.03.2002)).
23. **באשר לערכים החברתיים המוגנים שנפגעו**, בעצם **ביצוע עבירת ההפרעה לשוטרי**, פגע הנאשם בסדרי שלטון וחברה תקינים ואתגר את המוסכמות הבסיסיות ביותר של החברה הדמוקרטית. אל לנו כחברה המכבדת את שלטון החוק לאפשר פגיעה בעבודתם התקינה של נציגי החוק ופגיעה בהם בפרט. מעשים כגון אלו אשר ביצע הנאשם פוגעים ביכולת של נציגי החוק בכלל, ושל השוטרים בפרט, למלא את תפקידם. על חומרת העבירה תעיד גם ענישת המינימום בת שבועיים שקבע המחוקק בצידה של עבירה זו.
24. **הערך החברתי המוגן** אשר נפגע בעצם ביצועה של **עבירת הנהיגה הפוזת ברכב** הינו שלום הציבור, ביטחון ושלומו של כלל המשתמשים בדרך (ראו בהתאמות הנדרשות, רע"פ 6115/06 **מדינת ישראל נ' מוראד אבו לבן**, (08.05.2007); ורע"פ 665/11 **עאלה אבו עמאר נ' מדינת ישראל**, (24.01.2011)). לדידי, הדברים אף מקבלים משנה תוקף עת העבירה מבוצעת כלפי שוטרים.
25. ואילו, בעצם ביצוע עבירת **של היזק לרכוש במזיד**, פגע הנאשם בערכים החברתיים של שמירה על קניינו ורכושו של אדם.
26. לאור הנסיבות הקשורות בביצוע העבירות, כפי שיפורט להלן, לאור טיבם ואופיים של המעשים, והנזק שגרם הנאשם במעשיו- במקרה הנדון, סבורתני כי מידת הפגיעה בערכים המוגנים מצויה ברף שאינו נמוך כלל ועיקר.
27. בבחינת **הנסיבות הקשורות בביצוע העבירות**, ובכל הנוגע לעבירת **קבלת הרכב הגנוב**, אציין כי הנאשם היה מודע לכך כי המדובר ברכב גנוב. כמו כן, לא ניתן להתעלם מהנסיבות שאפפו את קבלת הרכב, עת הנאשם קיבל לחזקתו את הרכב הגנוב בסמוך לשעת גניבתו. אכן, יש לתן את הדעת לכך שמכתב האישום המתוקן לא עולה כי עובר לביצוע העבירה קדם מצדו של הנאשם תכנון ניכר, אם כי ברי כי קדם לעבירה תכנון מסוים. כן יצוין, כי מטבע הדברים ובאופן אינהרנטי כמעט, מבצעה של עבירת קבלת רכב גנוב מושפעים על דרך הכלל מגנבי הרכב עצמם. שכן, כאמור, מקבל הרכב הגנוב מהווה חוליה בשרשרת תופעת גניבות הרכב, והגנבים עצמם תרים אחר אלה שהיו מוכנים לקחת את הרכב הגנוב ולהעבירו למקום אחר, ובכך גם משפיעים על האחרונים לבצע את העבירה. אולם, מאחר שהדברים בפן זה לא הובהרו כדבעי במסגרת כתב האישום המתוקן, ולא נהיר מה הייתה מידת ההשפעה של גנבי הרכב על הנאשם, אם בכלל, בית המשפט לא יעניק משקל רב לנסיבה זו הקבועה בסעיף 40ט(א)(2) לחוק העונשין.
28. **באשר לעבירות של נהיגה פוזת ברכב והפרעה לשוטרי במילוי תפקידו** המשולבות זו בזו, שקלתי לחומרה את

- התנהגותו הפרועה ושלוות הרסן של הנאשם. בעניין זה יצוין, כי לאחר שהנאשם החל בנסיעה ברכב הגנוב, ומשהבחין בכוח השיטור שעושה דרכו אליו בעודו במחסום, הוא ביצע פניה חדה לשול הימני והחל בנסיעה פרועה לכיוון דרום כאשר הוא חולף על פניו של שוטר המסמן לו לעצור. לא זו בלבד, אלא שהנאשם המשיך בנסיעתו הפרועה, החל לעבור מהשול הימני לשמאלי לסירוגין, תוך שהוא חוצה את נתיבי הכביש המסומנים בקו הפרדה, ועבר בין הרכבים העומדים בפקק, ולא נענה לקריאות שני שוטרים שקראו לו לעצור. הנאשם לא הסתפק בכך, ועל אף ששוטר זרק לעברו אלה, שניפצה את חלון רכבו במטרה לעצרו, הנאשם המשיך בנסיעתו משוללת הרסן ולא שעה לקריאות השוטר לעצור. הנאשם הגדיל לעשות, והמשיך בנסיעה מהירה על שטח ההפרדה עד שנפל לתעלה, יצא מהרכב והחל בבריחה רגלית עד שכוח שיטור עצר אותו.
29. ויוער, כי במנעד דרגות החומרה של התנהגות משוללת רסן זו של הנאשם בכביש, מצויים מעשיו ברף שאינו נמוך כלל ועיקר, וזאת ולו בשל עוצמתו של הנזק הפוטנציאלי אשר היה טמון במעשיו, הן לשוטרים והן לכלל ציבור המשתמשים בדרך, כאשר הוא חולף בנהיגה פרועה על פני שוטרים, ומבצע את מעשיו במקום בו נוצר פקק תנועה, תוך שנהיג הרכבים מצויים מחוץ לרכבם על הכביש והשוליים, וכאשר נדמה שאך בנס לא נגרם לשוטרים או לכלל המשתמשים בדרך נזק גופני, וכבר היו דברים מעולם.
30. מנגד ולקולה, אתחשב בכך שהמדובר היה בפרץ עברייני אחד; בכך שבפועל הסיכון לא התממש, ואף אדם לא נפגע; וכי גם בכל הקשור לעבירות הנהיגה הפוחזת, הפרעה לשוטר וההיזק לרכוש, נראה כי למעשיו של הנאשם לא קדם תכנון מוקדם, בוודאי לא תכנון מוקדם ממשי.
31. באשר לבחינת הנסיבות הקשורות בביצוע עבירת **ההיזק לרכוש במזיד**, נתתי דעתי לכך שהנאשם במעשיו הרס את רכבו של המתלונן והביא להשבתתו, ועל אף שבכתב האישום המתוקן לא פורש הנזק או שוויו של הרכב, ברי כי המדובר בנזק של ממש. כמו כן, ומעבר לנזק המוחשי, אף לא ניתן להתעלם מהנזק הפוטנציאלי הרב שהיה טמון במעשיו של הנאשם והדברים אף צריכים להיאמר ביתר שאת, מקום בו הנאשם נהג ברכב מבלי שאי פעם קיבל את הסכמת בעל הרכב לכך. בנוסף לאלו, הדעת נותנת כי לנזק המוחשי, אף ניתן להוסיף את עוגמת הנפש הרבה שנגרמה למתלונן עת גילה כי אחר חמד את רכשו שלוחת "ביתו מבצרו" וגרם להורדתו מהכביש.
32. בסיכומה של נקודה זו, אציין כי מ"מבט על" על האירוע בכללותו, מצטיירת בעיניי תמונה מטרידה המשקפת התנהגות עבריינית, המאפיינת את דרכם של בריונים והמלמדת על כך שהוראות אנשי אכיפת החוק אינם נר לרגליו של הנאשם, תוך שהוא מפגין כלפיהם זלזול בוטה. וכל זאת תוך שהנאשם מעמיד בסכנה את כלל ציבור המשתמשים בדרך, נהגים והולכי רגל כאחד, כמו גם את אנשי אכיפת החוק, וזאת לאחר שהחליט לנהוג ברכב ביוזעו שהוא גנוב בדרך פוחזת ומשוללת כל רסן.
33. בכל הנוגע לסיבות שהביאו את הנאשם לבצע את העבירות, כפי העולה מדבריו של הנאשם עצמו הן בשלב הטיעונים לעונש והן כעולה מתסקירי שירות המבחן, הרקע שעמד מאחורי ביצוע העבירות הינו קשיים כלכליים עמם התמודד הנאשם באותה עת. ואולם, ברי כי אין בכך להצדיק, אף לו במאומה את ביצוען של צבר העבירות שאין להקל ראש בחומרתן שבוצעו על ידו.
34. אשר **למדיניות הענישה** הנוהגת בעבירות השונות שנעברו על ידי הנאשם, ייאמר כי מטבע הדברים, לא ניתן למצוא בפסיקה מקרה שהינו זהה בדיוק למקרה שנדון לפני. ועדיין, ייאמר ולו על דרך ההיקש, כי סקירת הפסיקה מלמדת כי במקרים שבהם הורשעו נאשמים בצבר עבירות דומה למקרה שלפני, **בדרך כלל** נקבעו מתחמי ענישה הנעים מעונשי מאסר ברף הגבוה של עבודות שירות, וכלה בעונשי מאסר ממושכים מאחורי סורג וברית, הכול בהתאם לנסיבות המקרה. וראו בעניין זה למשל, רע"פ 2097/14 **יאסר דויכאת נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 20.03.2014); רע"פ 1454/14 **ראדי אבו סנד נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 26.02.2014); ת"פ (מחוזי מרכז) 40360-11-16 **מדינת ישראל נ' צברי אבן סלאם** (פורסם בנבו, 11.09.2017); ת"פ (שלום ים) 44521-09-17 **מדינת ישראל נ' עלאלדין אשהב** (פורסם בנבו, 02.01.2020); ת"פ (שלום ב"ש) 44082-09-19 **מדינת ישראל נ' בקר אבו מערוף** (פורסם בנבו, 07.04.2020); ת"פ (שלום רמ') 68799-07-18 **מדינת ישראל נ' סאגר אל הזייל** (פורסם

- בנבו, 23.02.2020); ת"פ (שלום ק"ג) 53177-02-16 **מדינת ישראל נ' איברהים אל הואשלה** (פורסם בנבו, 17.01.2018); ת"פ (שלום י-ם) 53632-11-13 **מדינת ישראל נ' גל סבן** (פורסם בנבו, 18.06.2017); ת"פ (שלום נת') 53269-09-12 **מדינת ישראל נ' נתנאל שגיר** (פורסם בנבו, 31.03.2014); ת"פ (שלום פ"ת) 58723-03-14 **מדינת ישראל נ' ראאד אקרע** (פורסם בנבו, 26.10.2014).
35. לבסוף, לא נעלמה מעיני גם הפסיקה שהוגשה לעיוני מטעמם של באי כוח הצדדים, ובהחלט היה בה כדי להאיר את עיניו של בית המשפט. יחד עם זאת, הדבר נעשה תוך ביצוע האבחנות המתבקשות. כך לדוגמא, בפסיקה אליה הפנה בא כוח המאשימה ברע"פ 2054/18 **היתם רבאיעה נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 12.03.2018) הורשע הנאשם בעבירות של **גניבת רכב, נהיגה פזיזה ורשלנית, הפרעה לשוטרי בשעת מילוי תפקידו, ונהיגה ללא רישיון** ונקבע מתחם ענישה הנע בין 10 ל-25 חודשים מאסר בפועל. עם זאת, מן הראוי לציין כי שם הנסיבות היו חמורות מאלו שבעניינינו, עת המדובר בגניבת קטנוע, מה גם שאת עבירת הגניבה שם עבר הנאשם בצוותא חדא עם אחרים (קטינים). כך, גם בכל הנוגע לפסיקה אליה הפנתה ההגנה כדוגמת ת"פ (שלום ירושלים) 31576-01-15 **מדינת ישראל נגד דוד שלו** (14.09.2017), שעניינה עבירות של **התפרצות למגורים בכוונה לבצע גניבה, הפרת הוראה חוקית וניסיון גניבה**, וכן ת"פ (מחוזי ב"ש) 1432-02-15 **מדינת ישראל נגד מעוז רגוב** (16.06.2016), שהנה פסיקה שעניינה עבירות של **גניבה ותקיפה לשם גניבה** (גניבות כסף ומכשיר סלולרי), תוך שהמדובר בעבירות שונות בתכלית השוני מעניינינו, ולא נראה כי ניתן להקיש מאלה על העניין העומד לפתחי.
36. כך או כך, ממילא נהיר לבית המשפט כי קיימים מקרים שבהם הושתו עונשים החורגים לחומרה מהמנעד שהוצג לעיל. הדבר אך טבעי הוא, שכן כידוע, הענישה היא לעולם אינדיווידואלית ו"אין עסקין בשיטת ניקוד, או באריתמטיקה. ענישה היא מלאכת מחשבת - ולא מלאכת מחשב" (ע"פ 5768/10 **פלוני נ' מדינת ישראל**, [פורסם בנבו] (08.06.2015)). מה גם, שהלכה היא כי השיקול של "מדיניות הענישה" הינו אך שיקול אחד מבין מכלול השיקולים אותם ישקול בית המשפט בטרם קביעת מתחם העונש ההולם וגזירת הדין (ראו בעניין זה ע"פ 1903/13 **חמודה עיאשה נ' מדינת ישראל**, [פורסם בנבו] (25.06.2013)).
37. **כללם של דברים, לאחר שנתתי דעתי לעקרון ההלימה, לערכים המוגנים שנפגעו כתוצאה ממעשיו של הנאשם ומידת הפגיעה בהם, לנסיבות שנלוו לביצוע העבירות ולמדיניות הענישה הנוהגת, הריני קובעת כי מתחם העונש ההולם בגין מכלול מעשיו של הנאשם ינוע בין 8 חודשים שיכול וירוצו בעבודות שירות, לבין 22 חודשים מאסר בפועל.**

ד. גזירת העונש המתאים לנאשם

38. אשר לגזירת עונשו של הנאשם בגדרי מתחם העונש ההולם, כאמור בסעיף 40ג(ב) לחוק העונשין, על בית המשפט לשקול בעניין זה את הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות, כפי שאלו מפורטות בסעיף 40א לחוק העונשין.
39. במסגרת זו, בית המשפט נותן דעתו לעברו הפלילי הנקי של הנאשם. עוד נתתי דעתי לעובדה שהעבירות שבמוקד כתב האישום בוצעו עוד בשנת 2018. אם כי, את מירב המשקל בנקודה זו יש להעניק לא אותה ספירת זמן "טכנית" - אלא לכך שבפרק הזמן שחלף מאז, הנאשם נמנע מלהסתבך עוד בפלילים. כמו כן, שקלתי את הפגיעה שעלולה להיגרם לנאשם ככל שיושת עליו עונש מאסר וזאת בשים לב לעובדה כי הכלא זר לו (עוד בעניין זה, ראה עפ"ג (מחוזי ב"ש) 64760-02-20 **פאוז נ' מדינת ישראל** (20.05.2020)).
40. עוד ולקולה, יש ליתן את הדעת לכך הנאשם הודה במיוחס לו ובכך חסך זמן שיפוטי יקר, וכן לקח אחריות על מעשיו והצטער עליהם.
41. בנוסף לאלה, שקלתי את העובדה שהנאשם היה עצור במשך כ-10 ימים מאחורי סורג ובריח, וכי במשך תקופה נוספת שהה תחת תנאים מגבילים. ברי כי הליך המעצר אינו עונש או "מקדמה על חשבון העונש", אך סבורתני כי היה בהליך המעצר כדי להעביר לו את המסר הנדרש ולהרתיעו במידה רבה מביצוע עבירות נוספות בעתיד, וייתכן שאף ניתן

לשקול שיקול זה במסגרת סעיף 40א(3) לחוק העונשין.

42. עוד לא נעלם מעיני גילו הצעיר של הנאשם, הן בעת ביצוע העבירות והן כיום. כזכור, הנאשם ביצע את העבירות כשהוא בן 22, וכיום הנאשם בן 24, ולא מן הנמנע כי הלה משתייך לקבוצת "הבגירים צעירים". לדידי, הגם שלא מדובר במי שביצע את העבירות המיוחסות לו בהיותו קטין, הרי שמדובר במי שמהותית, יכול בהחלט להימנות עם הקבוצה שיוחדה בפסיקה כקבוצת ה"בגירים הצעירים". ברי כי יש לשקול כל מקרה לגופו ו"בגיר צעיר" איננו ביטוי קסם, ואין זה אומר כי נאשם המשתייך לקבוצת הגיל האמורה צריך לזכות באופן אוטומטי להקלה בעונשו. כך גם, אין לקבוע כי בגזירת עונשם של הנמנים עם קבוצה זו יש לשקול שיקולים זהים לאלו של קטינים, ואולם על בית המשפט בגזרו את עונשו של "בגיר צעיר" לייחס לגילו משקל משמעותי. במסגרת זו על בית המשפט לשקול בין היתר, את קרבתו לגיל 18 בעת ביצוע העבירה, ואת הקושי הכרוך בנשיאת מאסר הנובע בעיקר מהמאפיינים ההתפתחותיים והקוגניטיביים בגיל זה, ואת השפעתה של הרשעה על שיקומו ומצבו הנפשי - כאשר מחקרים רבים הראו כי הנזק הפסיכולוגי שגורם עונש מאסר על קבוצת ה**בגירים הצעירים** חמור מהשפעתו על בגירים מעל גיל 25, ודומה בהרבה להשפעתו על קטינים (ראו והשוו לעניין זה, ע"פ 4605/13 **פלוני נ' מדינת ישראל** (25.02.2014) [פורסם בנבו] וע"פ 7781/12 **פלוני נ' מדינת ישראל** (25.06.2013) [פורסם בנבו]).
43. עוד ובמסגרת מכלול השיקולים, הבאתי בחשבון את האמור בתסקירי שירות המבחן שהוגשו בעניינו של הנאשם. וכך, וכפי שניתן ללמוד מהתסקיר שהוגש בעניינו של הנאשם ביום 14.04.2019, במסגרת צו פיקוח המעצר השתלב הנאשם בקבוצה טיפולית, הגיע למפגשים באופן סדיר והתערה בקבוצה באופן מיטבי. עוד עלה מתסקיר זה, כי הנאשם החל בשימוש מזדמן בגראס עוד בהיותו בן 19, וכי העבירה בוצעה על ידו בין היתר על רקע שימושו בסם. עם זאת, הנאשם שלל התמכרות לסם או נזקקות טיפולית, ובבדיקות שנעשו לו בשירות המבחן לא התגלו שרידי סם. שירות המבחן התרשם מחד גיסא, כי הנאשם נעדר דפוסי עבריינות מושרשים, בעל שאיפות נורמטיביות ופועל לקיום אורח חיים שגרתי. ומאידך גיסא, כי בשל ההליך הפלילי המתנהל כנגדו, הנאשם מוצף בתחושות של בושה, עצב, תסכול וכעס, בגינן הוא אינו פנוי לערוך תהליך של ביקורת עצמית או לקיים שיח כן ופתוח אודות בחירותיו, ומתקשה לקחת אחריות על מעשיו. עוד להתרשמות השירות, הנושא הכלכלי מעסיק מאוד את הנאשם, ועל כן ייתכן שיש בכך כדי להשפיע על מעשיו ובחירותיו לצורך הפקת רווח כלכלי מהיר וקל. בנוסף לאלו, התרשם השירות, כי הנאשם מתקשה להשתלב במסגרות באופן סדיר ועקבי ולבסס אורח חיים נורמטיבי, וכי הלה אינו פנוי לבחון את מעשיו באופן מעמיק בשל התמקדות במחירים האישיים שמשלם על מעשיו ותחושותיו המורכבות. מכל האמור התרשם שירות המבחן כי בשל **רמת המסוכנות הנשקפת הימנו להישנות התנהגות עוברת חוק בעתיד**, נדרש כי הנאשם ישתלב בהליך טיפולי במסגרת השירות, ואולם, הנאשם טען כי אינו זקוק לכך, וביקש עזרה אך בנוגע להסדרת חובותיו הכלכליים.
44. וכך, מתסקיר שירות המבחן שהוגש בעניינו של הנאשם ביום 07.07.2019, עלה כי הנאשם הביע עניין בהשתלבות בהליך טיפולי, אך שירות המבחן התרשם כי המוטיבציה שמגלה הנאשם הינה חיצונית ונובעת מרצון להשפיע על הליכי המשפט המתנהלים כנגדו, ולא מרצון אמתי לשנות את דפוסי התנהגותו או חשיבתו, וכי ניכר כי הנאשם אינו פנוי לעבור הליך טיפולי. בהמשך לכך, ובתסקיר שירות המבחן שהוגש בעניינו של הנאשם ביום 16.12.2020, עדכן שירות המבחן כי לאור רצונו של הנאשם, הלה השתתף בסדנה חד פעמית שמטרתה הכנה לטיפול קבוצתי, ולבחינת מסוגלותו של הנאשם להשתלב בהליך טיפולי. בסדנה זו התרשם שירות המבחן כי הנאשם ממוקד במחירים האישיים אותם הוא נאלץ לשלם בעקבות ההליך המשפטי, וכי הנאשם אווז בתפיסות ועמדות נוקשות, תוך שהוא תופס את עצמו כאדם נעדר קשיים או צרכים טיפוליים, ומחזיק בעמדות אמביוולנטיות בצורך להשתלב בטיפול. בשיחה אישית שקיים השירות עם הנאשם, התרשם השירות כי הלה אינו פנוי להשתלב בהליך טיפולי בשל התמקדותו ברצונו לסיים את ההליך המשפטי (הגם שהביע צער וחרטה על מעשיו). בתסקירו המסכם של שירות המבחן שהוגש בעניינו של הנאשם ביום 18.05.2020, מסר הנאשם פעם נוספת כי אינו מעוניין להשתלב בטיפול במסגרת שירות המבחן, וכי הוא מעוניין בשלב זה של חייו להתמקד בקיום שגרה חיובית ומיטיבה.
45. בסיכומי של דבר, ולאור גילו הצעיר ועברו הנקי של הנאשם מחד גיסא, ובשל העובדה שהנאשם אינו מצליח לערוך

התבוננות בדפוס חשיבתו והתנהלותו שעמדו בבסיסם של מעשיו מאידך גיסא, המליץ (כאמור) שירות המבחן (המלצה שחזרה בכל תסקיריו) להטיל על הנאשם עונש בעל מסר מוחשי, אך כזה שיאפשר לנאשם לנהל שגרת חיים, בדמות צו של"צ לצד מאסר מותנה.

46. בסיכומה של נקודה זו ייאמר, כי בסופו של יום הנאשם סרב ליטול חלק בהליכים שיקומיים, כך שאותו מוקד בעייתי, קווי אישיותו, ותפיסת עולמו שעמדו ברקע לביצוע העבירות לא אוינו. למרבה הצער, יוצא כי חרף הנזקקות הטיפולית שעלתה בעניינו של הנאשם, הדף הנאשם את היד שהושטה לו על ידי שירות המבחן. משכך, ובהיעדר הליך טיפולי או שיקומי, הרי עודנו מקנן החשש שמא הלה יחזור לעבור עבירות, מה שבתורו עלול להוביל לביצוע עבירות נוספות מצדו.

47. כאן גם יצוין, כי לא התעלמתי מהמלצתו העונשית של שירות המבחן. יחד עם זאת, כפי הידוע המלצתו של שירות המבחן, כשמה כן היא - המלצה בלבד, ובכל הכבוד הראוי, בית המשפט איננו מחויב לה. כפי הידוע, ככלל, שוקל שירות המבחן ומביא בחשבון בעת גיבוש המלצתו בעיקר את האינטרס האישי של הנאשם. לעומתו, אמון בית המשפט על שקילת אינטרסים שונים ורחבים יותר, ושומה עליו להביא בחשבון אף את אינטרס הציבור בכללותו. לשירות המבחן תרומה חשובה ביותר להליך השיפוטי, אך המלצתו של שירות המבחן מבטאת פן אחד בלבד מתוך שיקולי הענישה שבית המשפט מחויב לשקול (ראו והשוו, דבריו של כב' השופט (כתוארו אז) מ' שמגר בע"פ 344/81 **מדינת ישראל נ' שחר סגל**, פ"ד לה (4) 318, 313 (1981); בע"פ 1472/15 **שי שעשוע נ' מדינת ישראל**, (17.05.2015); בע"פ 7389/13 **נתן טייטלבוים נ' מדינת ישראל**, (17.12.2013); בע"פ 5212/13 **שמעון נ' מדינת ישראל**, (29.08.2013)).

48. גם לגופו של עניין, אומר בזהירות הנדרשת, כי המלצתו של שירות המבחן איננה עולה בקנה אחד עם האמור בגוף התסקירים. כמו כן, הראייה לכך ששירות המבחן שם לנגד עיניו במקרה הנדון אך ורק את האינטרס האישי של הנאשם, הינה המלצתו העונשית שאינה תואמת את מדיניות הענישה הנוהגת במקרים מסוג זה, ודאי כאשר הנאשם לא נרתם לכל הליך טיפולי (הדברים אמורים כמובן מבלי שבית המשפט ישים עצמו בנעליו של שירות המבחן, וברי כי השירות סוברני לבוא בכל המלצה עונשית שהוא ימצא לנכון).

49. עם זאת, וכידוע, אין הכרח שהנאשם יעבור שיקום "מוסדי" במסגרת טיפולית כלשהי, ולעיתים די בכך שבית המשפט ישתכנע שהנאשם מנהל אורח חיים נורמטיבי, משתף פעולה עם רשויות החוק, לא שב לדרכיו הרעות ולא מסתבך עוד בפלילים, כדי לקבוע כי אותו נאשם "השתקם או שיש סיכוי של ממש שישתקם בעתיד" (ע"פ 1903/13 **חמודה עיאשה נ' מדינת ישראל**, (14.07.2013); רע"פ 7683/13 **דויד פרלמן נ' מדינת ישראל**, (23.02.2014); רע"פ 1441/14 **חמיס נ' מדינת ישראל**, (09.12.2014); ע"פ 5341/13 **מדינת ישראל נ' מוחמד אלקרעאן**, (08.12.2013); ועפ"ג (מחוזי באר שבע) 37682-03-13 **גרניק נ' מדינת ישראל**, (20.11.2013)).

50. והרי שגם במקרה שלפני, עסקין בנאשם, שמאז ביצע את העבירות שבגין הוא נותן את הדין כעת, היטיב את דרכיו, ונמנע מלשוב ולבצע עבירות נוספות, וברי כי הדבר יישקל לעניין העונש. עם זאת, וכאמור, הנאשם לא השכיל לנצל את ההליך הטיפולי במסגרת שירות המבחן כך שלא ניתן לומר כי שיקומו, יצדיק סטייה ממתחם העונש שקבעתי לעיל. כן יצוין, כי אף אם הייתי קובעת שהנאשם השתקם בצורה מלאה או שקיים סיכוי ממשי לכך (ואינני קובעת זאת), עדיין אין זה אומר כי בית המשפט בהכרח יסטה לקולה ממתחם הענישה, והרי לא בכדי נוקט סעיף 40ד(א) לחוק העונשין - בהתייחסו לאפשרות שבית המשפט יורה על סטייה לקולה ממתחם הענישה משיקולי שיקום - בלשון "רשאי" ולא "חייב". הנה כי כן, על אף חשיבותו הניכרת, אינטרס השיקום איננו בבחינת חזות הכול, ולצד אינטרס זה קיימים שיקולי ענישה נוספים כגון גמול (שהוא אף העיקרון המנחה בענישה, לאחר תיקון 113) והרתעה (ראו והשוו ע"פ 1521/14 **יוסף אלפקיר נ' מדינת ישראל**, (16.09.2015); רע"פ 4097/16 **מוחמד מחמוד נ' מדינת ישראל**, (24.05.2016)).

51. ברוח הדברים האמורים, סבורתני כי במקרה הנדון, השתת ענישה מקלה והימנעות מגזירת רכיב של מאסר, ולו לריצוי בעבודות שירות, תשלח לנאשם (ולציבור כולו) מסר מטעה של סלחנות, ובשים לב לכל האמור עד כה, דווקא טוב שידע כי בית המשפט לא יירתע מלנקוט ביד קשה במקרים דומים. מן הראוי שידעיה זו תרחף מעל ראשו כל העת, ואם

הלה לא יימנע מביצוע עבירות בזכות עצמו, אולי יעשה כן מאימת הדין.
52. וכן התם אל הכא, לאחר ששקלתי את מכלול השיקולים שפורטו בגזר דין, מצאתי כי באיזון הראוי בין שיקולי הענישה השונים, ובייחוד בשים לב להודאת הנאשם ולחסכון בזמן השיפוטי; לנסיבות חייו ובכלל זה להעדר עבר פלילי; לגילו הצעיר; לעוצמתו של השיקום; וליתר הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות - ניתן בזו הפעם להשית על הנאשם ענישה המצויה ברף הנמוך של המתחם אשר נקבע על-ידי.
53. כללם של דברים, מצאתי להשית עליו את העונשים הבאים:

א. 9 חודשים מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו של הנאשם, לריצוי בעבודות שירות.

בהתאם לאמור בחוות דעת הממונה על עבודות השירות מיום הנאשם יחל בריצוי המאסר ביום 14.01.2021, אלא אם הממונה יודיעו אחרת. העבודות תבוצענה במועצה האזורית שער הנגב, בכתובת: כפר איבים בשדרות. הנאשם יועסק במקום ההעסקה חמישה ימים בשבוע על פי טווח השעות המתאפשר בחוק העונשין.

על הנאשם להתייצב לריצוי המאסר במפקדת גוש דרום של שב"ס ביחידה לעבודות השירות במועד הנקוב או בכל מועד אחר שייקבע הממונה על עבודות השירות.

מוסבר לנאשם כי עליו לעמוד בתנאי העבודה, וכי כל הפרה של תנאי עבודות השירות עלולה להביא להפסקה מנהלית של העבודות ולריצוי יתרת התקופה במאסר ממש.

העתק ההחלטה בדחיפות לממונה על עבודות השירות.

ב. מאסר מותנה למשך 8 חודשים, אשר יופעל אם תוך תקופה של 3 שנים מהיום, הנאשם יעבור כל עבירה מסוג פשע לפי סימן ה'1 לחוק העונשין.

ג. מאסר מותנה למשך 4 חודשים, אשר יופעל אם תוך תקופה של 3 שנים מהיום, הנאשם יעבור כל עבירה מסוג עוון לפי סימן ה'1 לחוק העונשין.

ד. מאסר מותנה למשך 4 חודשים, אשר יופעל אם תוך תקופה של 3 שנים מהיום, הנאשם יעבור עבירה של היזק לרכוש במזיד, או עבירה של הפרעה לשוטר במילוי תפקידו או עבירה של נהיגה פוחזת ברכב.

ה. פיצוי בסך 3,000 ₪ למתלונן, ע"ת/1.

הפיצוי יקוזז מסכום ההפקדה שהופקדה בקופת בית המשפט במסגרת הליך המעצר מושא תיק זה.

מצ"ב טופס פרטי ניזוק.

כל סכום שייגבה בתיק, ייזקף תחילה על חשבון הפיצוי.

שהראשון שבהם בתוך 90 יום מהיום.

ו. הנאשם יצהיר על התחייבות כספית על סך 10,000 ₪ שלא לעבור כל עבירה מהעבירות בהן הורשע לתקופה של שלוש שנים מהיום.

ניתן בזאת צו להשמדת המוצגים - נייר, כרית אוויר, וזאת בכפוף לחלוף תקופת הערעור.

ניתן בזאת צו להשבת המוצג - פלאפון, לידי הבעלים.

זכות ערעור כחוק.

ניתן היום, כ' אב תש"פ, 10 אוגוסט 2020, במעמד הצדדים.

הנאשם:

כמפורט בגזר הדין, אני מתחייב להימנע במשך שלוש שנים מהיום מביצוע כל עבירה מהעבירות בהן הורשעתי. הובהר לי כי ככל שאבצע כל עבירה מן העבירות בהן הורשעתי במשך שלוש שנים מהיום, יושת עלי סך של 10,000 ₪ במזומן.

החלטה

נרשמה לפניי התחייבות הנאשם כמפורט בגזר הדין.

**ניתנה והודעה היום כ' אב תש"פ, 10/08/2020 במעמד
הנוכחים.**

**נגה שמואלי - מאייר, שופטת
סגנית נשיא**